

[Formanden.]

udeladelse af artikel XII i overenskomst af 6. maj 1948 mellem Danmark og Amerikas Forenede Stater til undgåelse af dobbeltbeskatning og til forhindring af beskatningsunddragelse forsåvidt angår indkomstskat.

I skrivelser af gårs dato meddeler formanden for det af rigsdagen i henhold til grundlovens § 45 nedsatte fællesudvalg til valg af medlemmer til kommissioner og hverv, at fællesudvalget har valgt:

Folketingsmand	Einer-Jensen,
—	Lars P. Jensen,
—	Gustav Pedersen,
Folketingsmedl.	fru Sofie Pedersen,
Landstingsmand	Marinus Larsen,
Landstingsmedl.	fru Astrid Skjoldbo,
Folketingsmand	Axel Kristensen,
—	Edvard Sørensen,
—	Erik Eriksen,
—	Anker Lau,
Landstingsmand	Henry L. W. Jensen,
Folketingsmand	Weikop,
Landstingsmand	Halfdan Hendriksen,
Folketingsmand	Jørgen Jørgensen og
—	Bjørner

til at indtræde i det i § 16 i lov nr. 206 af 14. maj 1948 om forlængelse og ændring af lov nr. 158 af 29. marts 1943 om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v. nævnte udvalg og

Folketingsmand	Poul Hansen (Kalundb.),
—	Peder Knudsen,
—	M. Larsen,
Folketingsmedl.	fru Sofie Pedersen,
Landstingsmand	C. E. Christiansen,
—	Carl M. Nielsen,
Folketingsmand	From,
—	Kr. Kristensen,
Landstingsmand	H. C. Andersen,
Folketingsmand	Einar Simonsen,
—	Axel Kristensen,
—	Victor Larsen,
Landstingsmand	Krarup,
Folketingsmand	Svend Jørgensen og
—	Knud Tholstrup

til at indtræde i rigsdagens sukkerudvalg samt

provst, fhv. kirkeminister Hermansen til medlem af jernbanerådet for tiden indtil 28. juli 1950 i stedet for folketingsmand Edvard Sørensen, der har ønsket at udtræde af rådet.

Udvalget angående forslag til lov om en rabatorddning m. v. vedrørende brød, mel og gryn har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

*Fremsettelse af lovforslag.***Ordføreren for forslagsstillerne (Fibiger):**

Jeg har den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændringer i og tilføjeser til lov nr. 280 af 30. juni 1922 om menighedsråd. Som jeg for få dage siden bebudede, da lovforslaget om ændringerne i menighedsrådsloven var til behandling, skal jeg nu på mit partis vegne fremsætte forslag om mere vidtgående ændringer i denne lov.

Da det kirkelige udvalg i 1927 blev nedsat, var formålet, at udvalget skulle fremkomme med forslag enten om en fuldstændig adskillelse af stat og kirke eller om en selvstændiggørelse af vor folkekirke. Det viste sig snart, at der ingen jordbund var for at skille stat og kirke, og man koncentrede sig derfor om at finde en form, så kirken kunne få en mere uafhængig stilling overfor staten. På et vist tidspunkt under udvalgets forhandlinger så det ud til, at der kunne nås et resultat af et betydeligt flertal, d. v. s. af socialdemokraterne, de konservative, Kirkelig Forening for Indre Mission og Kirkeligt Centrum, men uden at jeg kan sige grunden, sprængtes forhandlingerne, og der kunne derfor ikke blive et flertal for en særlig kirkelig repræsentation med vetoret overfor indre kirkelige spørgsmål, men et betydeligt mindretal bestående af Kirkeligt Centrum, Indre Mission og det konservative folkeparti stillede et bestemt forslag, gående ud på at indføre en kirkeråd med vetoret i indre kirkelige anliggender.

Siden det kirkelige udvalg afgav sin betænkning, er der på disse vigtige områder intet lovforslag fremkommet for rigsdagen, men det konservative folkeparti har nu taget sagen op igen, for at den kan komme til rigsdagens afgørelse.

Ved at se på, hvad der er gennemført eller foreslået i de andre nordiske lande, er det blevet os klart, at det er meget utilfredsstillende for vor kirke, at der intet organ, ingen kirkelig repræsentation findes, der kan udtale sig om kirkelige spørgsmål. På et tidspunkt, da det nordiske samarbejde på så mange områder er ved at virkeliggøres, bør der efter vor opfattelse også være et samarbejde på det lovgivningsmæssige område inden for kirken — ja, jeg kan udstrække det til det internationale område også. De forskellige lutherske kirker mødes af og til til rådslagning, og alle kristne kirker mødes også for at drøfte forskellige spørgsmål, men Danmark er det eneste